

Arrest

nr. 192 451 van 25 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 27 april 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 mei 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die *loco* advocaat X verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde geboren te zijn in Dolo Ado (Ethiopië) en op vijfjarige leeftijd verhuisd te zijn naar Doolow (Somalië, provincie Gedo) om bij uw oma te gaan wonen. U behoort tot de clan Dagoodi. U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten.

In december 2014 werd uw vader gearresteerd. Uw vader vervoerde spullen met zijn ezelskar, en was op dat moment onderweg van Doolow (Somalië) naar Dolo Ado (Ethiopië). Op de brug tussen de twee steden werd hij aangehouden door de Ethiopische autoriteiten. Hij werd er onrechtmatig van beschuldigd dat hij illegaal wapens zou vervoeren tussen Somalië en Ethiopië en zonder enig bewijs aangehouden en opgepakt.

Omdat er geen bewijs was, werd uw vader na een interventie door de clanoudsten weer vrijgelaten. Enkele dagen later werd uw vader bedreigd door militairen van de Liyu Police in Dolo Ado. Zij

vermoedden dat hij nog met iets bezig was, en dreigden hem te vermoorden als ze er achter konden komen. Na enkele dagen werd uw vader, terwijl hij in de stad aan het werk was met zijn ezelkar, aangereden door de politie. Hij overleed aan zijn verwondingen. De politie verklaarde dat het een ongeluk was.

In april 2015 werd u aan dezelfde brug opgepakt. Ook u was met de ezelwagen onderweg. Op het moment dat u aan de grens met Ethiopië kwam, werd u tegengehouden door de Liyu Police. Omdat er de dag voordien een aanslag was gepleegd in Doolow, waren de veiligheidsmaatregelen verscherpt, waardoor u uitgebreid ondervraagd werd. U werd ter plekke gearresteerd en naar de gevangenis in Dolo Ado gebracht. Daar kreeg u te horen dat u ervan beschuldigd werd spullen te smokkelen voor Al Shabaab en het Ogaden National Liberation Front (ONLF). U zat twee maanden in de gevangenis, waar u onmenselijk behandeld werd. In de gevangenis kreeg u, verstoep tussen het eten, een brief van uw zus waarin stond dat u snel moest ontsnappen omdat u anders vermoord zou worden. U zou worden uitgeleverd aan de Somalische strijdkrachten aan de overkant van de grens en terechtgesteld worden. Op dat moment besloot u samen met drie andere gevangenen te ontsnappen. Jullie braken samen de deur open en gingen lopen.

Op 5 juni 2015 vertrok u met de auto uit Dolo Ado naar Kenia, waar u op verschillende plaatsen verbleef. Op 14 juni 2015 stak u de grens met Oeganda over. Op 18 juni 2015 ging u met de auto naar Zuid-Soedan, waar u tien dagen verbleef voor u doorreisde naar Khartoem (Zuid-Soedan). U reisde verder naar Libië, waar u op 5 juli 2015 aankwam. U stak met een boot de Middellandse Zee over op 3 augustus 2015. Op 5 augustus 2015 kwam u aan in Italië, dat u op 8 augustus met de auto verliet. Op 9 augustus 2015 kwam u aan in België, waar u op 10 augustus 2015 asiel aanvraagde.

U legt geen documenten neer ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van uw gehoor voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) (zie gehoorverslag CGVS, 21 november 2016, p.2). U gaf op dat moment nadrukkelijk aan deze opmerkingen goed begrepen te hebben. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Doolow, Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Een ernstige beoordeling van uw nood op bescherming wordt onmogelijk gemaakt door flagrante tegenstrijdigheden tussen uw verschillende verklaringen, met betrekking tot uw verblijfplaats.

Tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u afkomstig te zijn uit Dolo Ado, Liibaan Zone, Ethiopië (zie Verklaring DVZ, 6 oktober 2015, p.4). Daarbij verklaart u tevens dat u

de Ethiopische nationaliteit bezit. U verklaarde dat u onafgebroken in de stad Dolo Ado, Ethiopië, woonde, in de wijk Hafada Hiihad (DVZ, p.4). U verklaart voorts dat u als beroep 'met de ezelkar spullen vervoerde voor mensen tussen Dolow Ado en Mandera', steden die respectievelijk in Ethiopië en Kenia liggen (DVZ, p.5). U vermeldt ook dat uw beide ouders de Ethiopische nationaliteit hebben en in Ethiopië geboren zijn. Ook met betrekking tot uw vrouw verklaart u dat zij in Ethiopië geboren is, de Ethiopische nationaliteit heeft en momenteel in Dolo Ado (Ethiopië) verblijft. Hetzelfde geldt voor haar beide ouders (DVZ, p.6). Ook met betrekking tot uw broer en zus verklaart u dezelfde nationaliteit en verblijfplaats (DVZ, p.7). U verklaart eveneens een identiteitskaart bezeten te hebben (DVZ, p.9). Tot slot vermeldt u nog dat u 'in Ethiopië geen eigendommen had' (DVZ, p.9). Nergens vermeldt u een langdurig verblijf in de Somalische stad Doolow, of dat u over de Somalische nationaliteit zou beschikken.

Bij aanvang van het gehoor op het CGVS stelt u echter opeens dat u 'een Somaliër bent, geboren in Somalië, in de provincie Gedo' en dat 'Doolow, Somalië, uw thuisland is' en u 'alleen maar bent vastgehouden in Dolo Ado, Ethiopië' (CGVS, p.2). Wanneer de interviewer u vraagt waarom u uw verklaringen opeens aanpast, verklaart u dat u uw verklaringen niet aanpast, en dat u ten overstaan van DVZ al hebt verklaard dat u uit Doolow, Somalië afkomstig was. U denkt dat 'de fout is gemaakt omdat ik verklaard heb dat ik werd vastgehouden in Dolo, Ethiopië' (CGVS, p.3). Dit zijn echter beweringen die totaal geen weerslag vinden in het administratieve dossier. Zoals hierboven uiteengezet antwoordt u ten overstaan van DVZ op elke vraag expliciet met Dolo, Ethiopië, en vermeldt u nergens een verblijf in Somalië. Wanneer u daarmee wordt geconfronteerd, zegt u dat u 'niet weet of er miscommunicatie is geweest met de tolk' en dat u over uw geboorteplaats 'nooit iets anders hebt verteld' (CGVS, p.3). Nogmaals wordt u er mee geconfronteerd dat u op elke vraag hebt geantwoord met 'Dolo, Ethiopië'. U volhardt in uw verklaring: 'ik heb verklaard dat ik uit Doolow Somalië kom. Dat andere Dolo, daar ben ik langsgeslagen en vastgehouden' (CGVS, p.3). De protection officer van het CGVS wijst u vervolgens op de medewerkingsplicht en het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen. U houdt vol dat u uw verklaringen niet hebt aangepast, dat u steeds hetzelfde hebt gezegd, dat het een misverstand moet zijn en dat u niks anders verklaard hebt dan de waarheid (CGVS, p.3). De protection officer wijst er nogmaals op dat er vraag na vraag, rigoureus, 'Dolo Ado, Ethiopië' staat als antwoord, en het dus onmogelijk over een klein misverstand kan gaan. Daarop verklaart u dat het 'wel zo is dat mijn familie in Dolo Ado heeft gewoond', dat ze er naartoe zijn verhuisd, maar dat u nooit hebt verklaard dat u daar geboren bent en vandaan komt (CGVS, p.3). U beweert dat uw familie toen u heel klein was verhuisd is van Doolow naar Dolo Ado, maar dat u werd achtergelaten bij uw grootmoeder langs moederszijde.

Opnieuw wijst de protection officer u op de medewerkingsplicht. U wordt er op gewezen dat u de waarheid moet vertellen en inzicht moet bieden in uw werkelijke leefsituatie. U wordt erop gewezen dat dergelijke fundamentele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen de geloofwaardigheid van uw zaak onderuit halen. Daarop verklaart u dat het 'wel waar is dat ik in Dolo Ado heb gewoond', maar dat u 'weet dat alle mensen die van daar komen automatisch een negatieve beslissing krijgen' (CGVS, p.4). Nu verklaart u dat u tegelijk in Doolow Somalië en Dolo Ado woonde, maar dat het wel waar is dat u werd opgepakt in Doolow en gevangen werd gezet in Dolo Ado (CGVS, p.4). U verklaart vervolgens dat u wél in Dolo Ado, Ethiopië, geboren bent, en dat uw familie altijd over en weer verhuisde (CGVS, p.4). De protection officer vraagt of u uw verklaringen hebt aangepast omdat u denkt dat dat iedereen uit Ethiopië een negatieve beslissing krijgt en iedereen uit Somalië een positieve beslissing. Daarop antwoordt u: 'dat is een feit. Ik heb echt die problemen meegemaakt. Daar wordt geen rekening mee gehouden. Er wordt alleen maar gekeken naar het thuisland' (CGVS, p.4). De interviewer van het CGVS benadrukt dat dat elke asielaanvraag op individuele basis wordt beoordeeld. De protection officer drukt u op het hart dat de beoordeling van uw asielaanvraag gebeurt op basis van de feiten die u persoonlijk hebt meegemaakt, en dat als u een Ethiopisch staatsburger bent, dit zeker niet noodzakelijk betekent dat u een negatieve beslissing krijgt. Daarop volhardt u dat u een Somalisch burger bent, dat uw problemen op Somalisch grondgebied hebben plaatsgevonden, dat de Ethiopiërs u daar hebben gearresteerd en meegenomen, en dat u niet als Ethiopiër bestempeld wilt worden, omdat u dat niet bent, ook al verklaart u ten overstaan van DVZ herhaaldelijk zelf dat u over de Ethiopische nationaliteit beschikt (CGVS, p.4).

Doorheen de rest van het gehoor legt u telkens opnieuw verklaringen af die strijdig zijn met uw eerdere verklaringen ten opzichte van DVZ. Elke keer wordt u door de protection officer geconfronteerd met de tegenstrijdigheden. Telkens blijkt duidelijk dat u uw verklaringen gewoon aanpast door gebeurtenissen of activiteiten naar de andere kant van de grens, in Somalië, te verplaatsen. Zo verklaart u dat u werkte tussen Doolow (Somalië) en Beled Hawo (Somalië), terwijl u bij DVZ verklaart dat u werkte tussen Dolo Ado (Ethiopië) en Mandera (Kenia) (CGVS, p.8; DVZ, p.5).

U beweert opeens ook dat u opgroeide bij uw oma in Doolow, Somalië, waarvan in het administratieve dossier nergens een spoor is terug te vinden (CGVS, p.7). Wat dit aspect betreft zijn er ook enkele

bijkomende tegenstrijdigheden op te merken waaruit blijkt dat u zich, na het aanpassen van uw herkomst, niet eens aan één versie van de feiten kan houden. U verklaart eerst dat u werd geboren in Doolow, Somalië, dat uw familie vervolgens verhuisde naar Dolo Ado, Ethiopië, en u moest achterblijven bij uw oma in Doolow (CGVS, p.3). Later verklaart u dan weer dat u in Dolo Ado geboren bent en op jonge leeftijd naar uw grootmoeder in Doolow bent gebracht (CGVS, p.7). Over de reden dat u als kleinzoon helemaal alleen bij uw grootmoeder moest gaan wonen kan u trouwens geen enkele aannemelijke verklaring bieden: het is simpelweg het bevel van uw oma dat nageleefd moest worden (CGVS, p.7). U verklaart bovendien eerst dat u bij uw oma woonde 'tot het moment dat ik deze problemen kreeg' (CGVS, p.6). Later tijdens het gehoor verklaart u dan weer dat u na uw huwelijk, in 2014, een jaar voor uw problemen begonnen, niet meer met uw oma samenwoonde, maar met uw vrouw (CGVS, p.10-11). Tijdens al deze verklaringen beroept u zich enkel op blote beweringen die u niet met objectieve stukken kan staven en waarvoor u nog niet eens het begin van bewijs kan aanbrengen. De tegenstrijdigheden die opborrelen binnen uw bedrieglijke verklaringen over uw beweerde herkomst uit Doolow, Somalië, verduidelijken nog meer uw manifeste onwil om een correct beeld te geven van uw werkelijke leefsituatie.

Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u uw verklaringen tussen de twee interviews radicaal heeft aangepast omwille van de bezorgdheid dat 'iedereen uit Ethiopië een negatieve beslissing krijgt en iedereen uit Somalië een positieve'. Uit het gehoorverslag blijkt dat u tot vijfmaal toe wordt gewezen op de medewerkingsplicht en het belang van het afleggen van waarachtige verklaringen over uw herkomst en nationaliteit. Bovendien wordt u duidelijk uitgelegd dat de beoordeling van asielaanvragen steeds op individuele basis gebeurt, dat het interview zou gaan over de problemen die u persoonlijk hebt meegemaakt en dat u zeker niet automatisch een negatieve beslissing krijgt als u uit Ethiopië afkomstig bent. Het feit dat u nadien nog steeds vasthoudt aan uw bedrieglijke nieuwe verklaringen over uw herkomst uit Doolow, Somalië, doet vermoeden dat u leugenachtige verklaringen aflegt omdat u meent dat uw werkelijke herkomst, nationaliteit en relaas geen aanleiding zullen geven tot de erkenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire bescherming.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk de Somalische nationaliteit bezit, noch dat u afkomstig bent uit Doolow, Somalië.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde Somalische nationaliteit en herkomst uit Doolow kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. **Omdat uw beweerde herkomst en nationaliteit niet geloofwaardig zijn kunnen de vervolgingsfeiten die u als asielrelaas inroept eveneens niet als geloofwaardig worden beschouwd.** Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw herkomst, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke herkomst, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS op 21 november 2016 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke herkomst, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker *"Standpunt van UNHCR ingenomen op januari 2014"*.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 27 april 2017 een aan *"dat hij wel degelijk voldaan heeft aan de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag"* en dat hij *"wel degelijk de nodige feiten en relevante elementen (heeft) aangebracht bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag"*, maar dat hij geen documenten heeft *"zoals veel Somaliërs"* en dat hij *"nooit identiteitspapieren ontvangen"* heeft. Hij meent dat hij *"wel op duidelijke en gedetailleerde wijze uitgelegd (heeft) sedert wanneer hij in Somalië is gaan verblijven bij zijn oma"*.

Hij gaat in op *"de algemene veiligheidssituatie in Somalië"* die volgens hem *"grotendeels bepaald (wordt) door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland"* en stelt dat *"het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict bovendien regionaal erg verschillend (zijn)"*. Hij wijst dienaangaande op *"het standpunt van UNHCR ingenomen op januari 2014 over Somalië, ondermeer over de veiligheidssituatie en de impact op burgers in gebieden onder controle van al Shabaab"* en op *"de beleidsnota van het CGVS zoals opgesteld dd 26.10.2015"*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing *"te vernietigen en opnieuw recht doende : verzoeker de status van politiek vluchteling toe te kennen, dan wel minstens subsidiaire bescherming te verlenen"*.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. X; RvS 4 oktober 2006, nr. X; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. X).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen.

2.4. *In casu* stelt de Raad vast dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde afkomstig te zijn uit Dolo Ado, Liibaan Zone, Ethiopië (verklaring DVZ, p. 4), de Ethiopische nationaliteit te bezitten, een identiteitskaart te hebben (verklaring DVZ, p. 9), onafgebroken in de wijk Hafada Hiihad in de stad Dolo Ado, Ethiopië, te hebben gewoond, (verklaring DVZ, p.4), als beroep met de ezelkar spullen te hebben vervoerd voor mensen tussen Dolow Ado en Mandera (respectievelijk Ethiopië en Kenia) (verklaring DVZ, p. 5) en in Ethiopië geen eigendommen te hebben gehad (verklaring DVZ, p. 9). Hij liet op de Dienst Vreemdelingenzaken voorts optekenen dat zijn ouders, broer en zus de Ethiopische nationaliteit hebben en in Ethiopië geboren zijn, alsook dat zijn vrouw en haar ouders in Ethiopië geboren zijn, de Ethiopische nationaliteit hebben en momenteel in Dolo Ado (Ethiopië) verblijven (D verklaring DVZ, p. 6).

2.5. Hoewel verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken aldus nergens een langdurig verblijf in de Somalische stad Doolow of een Somalische nationaliteit vermeldde, verklaarde verzoeker op het Commissariaat-generaal plots dat hij een Somaliër is, geboren in Gedo, Somalië, dat Doolow, Somalië, zijn thuisland is en dat hij in Dolo Ado, Ethiopië alleen maar vastgehouden is geweest (gehoor, p. 2), om dan uiteindelijk toe te geven dat hij wel in Dolo Ado, Ethiopië, heeft gewoond maar *“dat alle mensen die daar vandaan komen automatisch een negatieve beslissing krijgen”* (gehoor, p. 4). Verder beweerde verzoeker in verband met zijn Somalische nationaliteit aanvankelijk dat hij werd geboren in Doolow, Somalië, dat zijn familie vervolgens verhuisde naar Dolo Ado, Ethiopië, en dat hij moest achterblijven bij zijn oma in Doolow (gehoor, p. 3), om dan later te stellen dat hij in Dolo Ado geboren is maar op jonge leeftijd naar zijn grootmoeder in Doolow is gebracht (gehoor, p. 7). Dienaangaande kon hij niet verklaren waarom hij als kleinzoon alleen bij zijn grootmoeder moest wonen (gehoor, p. 7) en legde hij tegenstrijdige verklaringen af over hoe lang hij bij zijn oma woonde (gehoor, p. 6, 10-11). Ten slotte wijzigde verzoeker nog zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken door thans te stellen dat hij tussen Doolow (Somalië) en Beled Hawo (Somalië) goederen met de ezelkar vervoerde (gehoor, p. 8).

2.6. Er kan bijgevolg geenszins worden aangenomen dat verzoeker *“wel degelijk voldaan heeft aan de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag”*, dat hij *“wel degelijk de nodige feiten en relevante elementen (heeft) aangebracht bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag”* en dat hij *“wel op duidelijke en gedetailleerde wijze uitgelegd (heeft) sedert wanneer hij in Somalië is gaan verblijven bij zijn oma”*, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift.

2.7. De Raad stelt vast dat verzoekers initieel bij de Dienst Vreemdelingenzaken duidelijk zijn identiteit aangaf als zijnde een Ethiopische staatsburger in het bezit van een Ethiopische identiteitskaart. Daarbij stelt hij nog dat zijn echtgenote en zijn gehele familie de Ethiopische nationaliteit heeft. Indien verzoeker deze achteraf deze eenduidige verklaringen wenst te wijzigen dan dient hij dit te doen aan de hand van geloofwaardige verklaringen. Echter verzoekers asielrelaas is een aaneenschakeling van incoherente en strijdige verklaringen. Verzoeker geeft ten slotte zelf de reden aan om zijn nationaliteit te wijzigen, met name *‘iedereen uit Ethiopië een negatieve beslissing krijgt en iedereen uit Somalië een positieve’*. Een dergelijke bewering toont op zich reeds aan dat verzoeker zijn migratie opzette om persoonlijke redenen en niet omwille van een nood aan internationale bescherming. Immers kan verwacht worden dat verzoeker indien hij in Ethiopië in werkelijkheid werd vervolgd hij dit voldoende zou achten om zijn asielrelaas te motiveren, *quod non*.

2.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.9. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonbaar afkomstig te zijn uit Somalië. Verzoeker gaf echter wel duidelijk bij het indienen van zijn asielaanvraag aan van Ethiopische nationaliteit te zijn.

2.10. De argumenten in het verzoekschrift inzake de situatie in Somalië, dat *“de algemene veiligheidssituatie in Somalië”* volgens hem *“grotendeels bepaald (wordt) door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland”* en dat *“het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict bovendien regionaal erg verschillend (zijn)”*, zijn aldus irrelevant.

2.11. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten onder meer over de situatie in zijn regio van herkomst in Ethiopië en het eventuele risico aanwezig in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet en artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Raad kan uit het administratief dossier en het verzoekschrift enkel afleiden dat geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

1.1. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

1.2. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonbaar.

1.3. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng september tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK